

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) la 26
ianuarie 2024 – X/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**

(Cauza C-52/24, Tartous ⁽¹⁾)

(C/2024/2918)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil du Contentieux des Étrangers

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Întrebările preliminare

- 1) O procedură de examinare a unei cereri de protecție internațională depusă la frontieră sau într-o zonă de tranzit de către un solicitant care, pe parcursul acestei proceduri, este plasat în detenție într-un loc situat geografic pe teritoriu, dar asimilat printr-un text normativ unui loc situat la frontieră intră în domeniul de aplicare al articolului 43 din Directiva 2013/32/UE ⁽²⁾?
- 2) Examinarea unei asemenea cereri de protecție internațională a unui solicitant care, după expirarea termenului de patru săptămâni prevăzut la articolul 43 alineatul (2) din Directiva 2013/32/UE, este admis de plin drept pe teritoriu în temeiul dreptului național, dar continuă să fie plasat în detenție, pe baza unei noi decizii de plasare, în același loc de detenție care era considerat inițial un loc la frontieră și calificat în prezent de autorități ca un loc situat pe teritoriu, intră tot în domeniul de aplicare al articolului 43 din Directiva 2013/32/UE?
 - a) În cadrul aceleiași proceduri de protecție internațională, același loc de detenție poate fi, într-o primă etapă, asimilat printr-un text normativ unui loc situat la frontieră și, după ce solicitantul a fost autorizat să intre pe teritoriu ca urmare a expirării termenului de patru săptămâni sau ca urmare a unei decizii de examinare ulterioare, considerat un loc pe teritoriu?
 - b) Care este implicația detenției reclamantului în același loc care este situat geografic pe teritoriu, dar care era la început asimilat unui loc situat la frontieră și care a fost ulterior calificat de autoritățile belgiene drept loc de detenție pe teritoriu ca urmare a expirării termenului de patru săptămâni, asupra competenței temporale și materiale a autorității decizionale?
- 3) 1. Autoritatea decizională care a inițiat examinarea unei cereri de protecție internațională în cadrul unei proceduri la frontieră și care lasă să treacă termenul de patru săptămâni prevăzut la articolul 43 alineatul (2) din Directiva 2013/32/UE pentru a se pronunța cu privire la această cerere sau care a adoptat în prealabil o decizie de examinare ulterioară, poate, deși toate actele de cercetare, inclusiv interviul personal, au fost efectuate înainte de expirarea acestui termen, să continue examinarea cererii respective pe baza unui tratament prioritar în sensul articolului 31 alineatul (7) din directiva menționată, atunci când solicitantul continuă să fie plasat în detenție, pe baza deciziei unei alte autorități, în același loc de detenție, asimilat inițial unui loc la frontieră, pentru motivul că detenția sa este necesară «pentru a stabili elementele pe care se bazează solicitarea de protecție internațională, care nu ar putea fi obținute dacă solicitantul nu ar fi plasat în detenție, în special în cazul în care există un risc de sustragere a solicitantului?»

⁽¹⁾ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

⁽²⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).

2. Autoritatea decizională care a inițiat examinarea unei cereri de protecție internațională în cadrul unei proceduri la frontieră și care lasă să treacă termenul de patru săptămâni prevăzut la articolul 43 alineatul (2) din Directiva 2013/32/UE pentru a se pronunța cu privire la această cerere sau care a adoptat în prealabil o decizie de examinare ulterioară, fără să fi efectuat un interviu personal cu solicitantul în acest termen, poate continua examinarea acestei cereri pe baza unui tratament prioritar în sensul articolului 31 alineatul (7) din directiva menționată, atunci când solicitantul continuă să fie plasat în detenție, pe baza deciziei unei alte autorități, în același loc de detenție, asimilat inițial unui loc la frontieră, pentru motivul că detenția sa este necesară *«pentru a stabili elementele pe care se bazează solicitarea de protecție internațională, care nu ar putea fi obținute dacă solicitantul nu ar fi plasat în detenție, în special în cazul în care există un risc de sustragere a solicitantului»*?
- 4) O asemenea aplicare a reglementării naționale este compatibilă cu caracterul excepțional al detenției solicitantului care decurge din articolul 8 din Directiva 2013/33/UE ⁽³⁾ și al obiectivului general al Directivei 2013/32/UE?
- 5) Articolele 31, 43 și 46 din Directiva 2013/32/UE coroborate cu articolul 47 din cartă ⁽⁴⁾ trebuie interpretate în sensul că [Conseil du contentieux des étrangers], atunci când este sesizat cu o cale de atac împotriva unei decizii adoptate în cadrul unei proceduri inițiate la frontieră, trebuie să invoce din oficiu depășirea termenului de patru săptămâni?

⁽³⁾ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO 2013, L 180, p. 96).

⁽⁴⁾ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.